

רמאללה: פיצוץ גאז נגד מפגיני השלום

הפגנה שקטה
כמה עשרות יהודים וערבים תושבי המקום, הניפו כרזות שקראו לפתיחת אוניברסיטת ביר-זית ולדון קיום ישראלי-פלסטיני. למרות שהם לא התגרו בחיילים, מיהר הצבא לפזר את ההפגנה.

חברו של כהנא
יגאל מורוקוביץ הטיל רימוני גז מדמיע לעבר ה- מפגינים. הוא חבש לראשו כובע גרב וחזיק ברובה רימוני-גז. על מעשיו השקיפו בתדהמה תושבים מרמאללה שהתקבצו ליד הכיכר.

המפגינים, שהמשיכו לעמוד בלב הכיכר, עשן חום וסמך התחיל להתפשט בכיכר. גערים ערביים התחילו לייודות אבנים ל- כיוון שבו עמד חייל צה"ל שראשו וחלק מפניו היו מכוסים בכובע-גרב. היה זה יגאל מורוקוביץ, מהתנחלות קדומים, חבי- רו של מאיר כהנא. ביד אחת הוא אחז במסול לשיגור פצצות-גז, וביד שניה ב- אלה. הוא התנפל על אחד הצלמים, היכה אותו באלה ואחר-כך חזר לשגר פצצות-

רובם כבר טעמו פעם את טעמו המזוה- חד של הגז המדמיע, שבו משתמשים כור- חות צה"ל בשטחים הכבושים. המפגינים, ביניהם נשים רבות, התרכזו במהירות בר- כיכר אל-מנרה. בריצה מהירה הם עלו על המעגל שבמרכז הכיכר. ביניהם ניתן היה להבחין גם בערבים, תושבי המקום, שהצטרפו למפגינים.

במרחק של כמה עשרות מטרים מהם עמדו חיילי-צה"ל חמושים בנשק אוטומ- טי. מדי כמה דקות הם דיווחו במכשירי- הקשר שבמרכז רמאללה שורר שקט. קומנדר התחיל לסייר בכיכר, ומכוניות סיור ובהן חיילים חסמו את כל הכניסות אליה.

שני המחנות עמדו זה מול זה. מצד אחד, גשים וגברים שבידיהם כרזים הר- מטיפים נגד הכיבוש וסגירת האוניברסי- טה ומולם — ישראלים חמושים, שהת- חילו לדחוף את המפגינים וניסו להוציא מידיהם את הכרזים.

לא עברו יותר מכמה דקות, וקצין צה"ל ממושקף ונמוך-קומה, בדרגת סרן, התחיל לקרוא בעצבנות רבה: "תביאו את הגז! את הגז!" באותו רגע נכנס לכיכר לכב משורייני של צה"ל ועליו מערכת רמקור- לים. צופר-אזעקה נשמע במרכז המיסחרי של העיר.

חיילים דחפו את צלמי-העיתונות ואת

אלה
מורוקוביץ, שהיה פעיל ביותר בפזיזת ההפגנה, מניף אלה על אחד המפגינים בכיכר אל-מנרה.

(המשך מעמוד 7)
הפרובוקציה היתה ברורה. ציון גבאי, איש הממשל האזרחי, שבראשותו של הפרופסור מנחם מילסון, קפה עצמו בכוח על אוניברסיטת ביר-זית. אחרי התקרית שהתחוללה שם, ושבה נחבל גבאי, מיהרו שילטונות הצבא לסגור את האוניברסיטה. הסטודנטים הכחישו בכל תוקף שהם שר- פו את כיפתו של גבאי, אך הדבר לא שינה את החלטת הצבא.

ברגע שנודע על המתרחש בקאמפוס, התארגנו מייד אנשי הוועד לסולידריות עם אוניברסיטת ביר-זית. ביום-השבת הם ערכו שוב הפגנה ברמאללה נגד סגירת האוניברסיטה.

200 המפגינים התארגנו היטב. אחרי שי נודע ששילטונות-הביטחון הקימו מחסום בכניסה לרמאללה, והם מונעים כניסת מפג- גינים, עיתונאים וצלמים, ניתנה למפגינים הוראה לחדור לעיר, בעזרת מוניות ערי- ביות וברגל, ולהשתמש בדרכים הצדדיות, העוקפות את המחסומים.

הדקות שלפני השעה 12 וחצי בצהרי השבת היו מלאות מתח. בכתיה-הקפה הר- קטנים ובסימטאות שבקירבת כיכר אל- מנרה המתינו המפגינים לשעת השי"ן, כשי-

יכוח
אחת המפגינות מתווכחת עם שני מתנחלים דתיים, במדי צה"ל, לפני התקפת-הגז של הצבא.